Joukkoristiside

TUNTURILATU

LAPINKÄVIJÄIN LEHTI ★ JULKAISIJA TUNTURILATU RY. N:o 2/1967

SOMPIO VAIPUU VETEEN

Tämä kuva otettiin Korvaesta vuosi sitten, jolloin Sompio valmistautui viettämään viimeistä jouluaan. Nyt tätä kaikkea ei enää ole. Ei ole taloja eikä asukkaita.

Moni huomattava kulttuuri on maailmanhistorian aikana uponnut veteen. Muistamme Vinettan, salaperäisen ja edelleen löytymättömissä olevan Atlantiksen jne. Kun nyt suuri alue Saariselän eteläpuolella on parhaillaan uppoamassa veteen ja muuttumassa Lokan altaaksi, on veden alle jäämässä nimenomaan eräs Lappimme värikkäimpiä saamelaisten kulttuurialueita. Ne Lappimme noidat ja sankarit, joista retkillämme ja susivinkiaisissämme usein puhumme, ovat olleet juuri sompiolaisia. Lovinoita Akmeeli (suom. Ikimieli) Antereeus oli sompiolainen, samoin kaikkien tuntema sankari Laurukainen. Ensinmainitun hauta on Sompiojärven pohjoisrannassa Hietajoen laskukohdassa. Haudalla, joka myös sekin veteen nyt uppoaa, on vielä puinen risti. Tämä siitä huolimatta, että Akmeeli ei antanut itseään kastaa ja korvaslaiset kaikkineen olivat vastahakoisia kristinopille. Historia tietää kertoa, että aikanaan oli tarkoitus rakentaa seudun kirkko Korvaseen, joka tuolloin oli seudun tärkein keskuspaikka, mutta korvaslaiset ilmoittivat, etteivät he mitään kirkkoa halua. Niin sitten Herran temppelin sijoituspaikaksi tuli Sodankylä, josta sittemmin on muodostunut seutukunnan kirkonkylä.

Alue Vuotsosta itään on mielenkiintoista seutua. Sen menneisyyteen ja asioihin voi tutustua mm. Paulaharjun Sompio-teoksen ja Itkasen lappalaisia esittelevän kaksiosaisen teoksen välityksin. Kannattaa lukea.

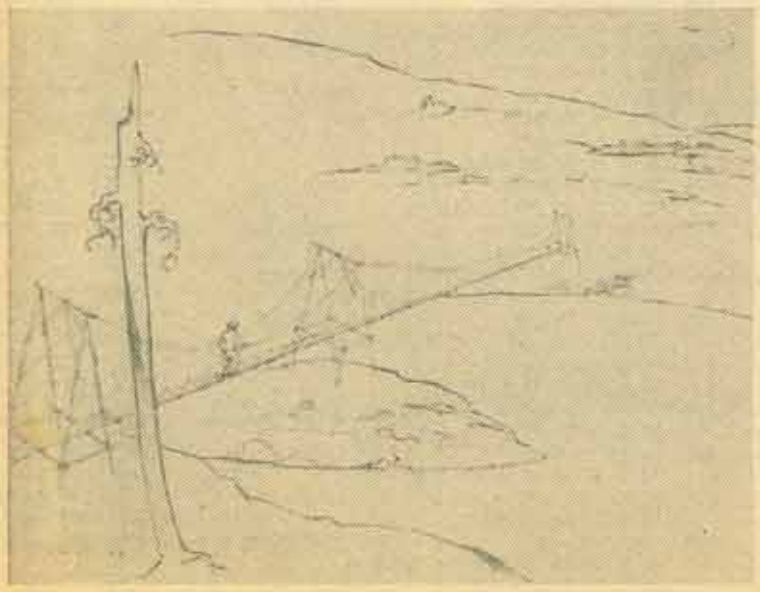
SATA JA YKSI UUTTA TUNTURISUTTA

Tämän vuoden tunturisusivihkiäisissä saa nimen ja arvon 8 uutta johtajasutta sekä sata ja yksi tavallista tunturisutta. Vihittävien määrä on tällä kertaa taas jonkin verran suurempi kuin edellisvuonna, mikä osoittaa, että retkeily Lapin erämaissa on yhä vain lisääntymässä. Se on iloinen asia, sillä onhan Tunturilatu ry. ottanut tavoitteekseen juuri tämän harrastuksen edistämisen ja tällä tavoin se nyt voi todeta asiansa astuvan pitkin askelin eteenpäin.

Valitettavaakin on sanottavana. Ensimmäisen kerran Tunturiladun historiassa on jouduttu tunturisuden arvonimi peruuttamaan. Eräs kumppanimme on unohtanut, että tunturisuden tulee esiintyä varsinkin Lapissa arvoaan vastaavalla tavalla. Tunturisusien määrä on siten nyt näiden vihkiäisten jälkeen 669. Yksi susi on menettänyt arvonsa ja yksi numero luettelossa on kirjoitusvirheen vuoksi muutama vuosi sitten erehdyksessä astuttu yli.

Lausumme onnentoivotuksen kaikille uusille tunturisusille ja johtajasusille. Heidät esitellään lehtemme sisäsivuilla. Ja muistutetaan nyt sitten vielä tässäkin, että tunturisuden arvonimi myös velvoittaa.

Uusi Ykin silta IVALONJOKEEN

Talkoilla rakennettiin Ivalonjokeen lähelle Kultalaa Ykin silta, mutta tulvakatastrofi särki sen. Kesällä tehdään uusi.

IVALONJOKEEN on tarkoitus rakentaa uusi silta sen Ykin sillan sijalle, jonka Ivalojoen "vuosisadan tulva" heti uutena vei mennessään. Tunturiladun puheenjohtaja, dipl.ins. Yrjö Pitkänen, meidän Ykimme, kertoo, että viime kesänä tehtiin suunnitellun uuden sillan paikalla tutkimuksia ja valittiin uudeksi paikaksi hiukan korkeampirantainen kohta jonkin verran entistä siltaa ylempää. Uuden sillan piirustuksetkin ovat jo valmiina ja tarveaineista on tehty luettelo. Sillasta tulee yksijänteinen riippusilta, jolle tulee pituutta 78,5 metriä ja leveyttä metri niin kuin oli edellisessäkin.

Tarkoituksena on rakentaa silta ensi elokuussa talkoovoimin, varsinkin jos saadaan vähän rahaa jostakin. Kustannukset, joista suurin osan vievät kuljetuskustannukset, kohoavat ehkä 4—5 000 markan paikkeille. Devalvaatiokin osaltaan nuovaa hintaa korkeammalle.

SKOHAN KAUTTA PUJOTTELEMAAN

SUKSIA:

Aomori
Hagan Kurier
Blizzard
Kneissl
Kästle

SAUVOJA:

Gibron, erikoisalumiinia
Avional, kevytmetallia
Sandvik, terästä
Japanilaisia, terästä

SIITEITÄ:

Marker
Tyrolia
Dynamica
Suwe

KENKIÄ:

Humanic-tehtaan
Dynafit,
Kitz ja Epoxy
Rex
Weka-Solid

TÄYDELLINEN SUKSIHUOLTO

Sähköpuristimella pystymme korjaamaan pahoinkin vaurioituneet suksien muovipohjat

URHEILUVÄEN TAVARATALO

SKOHA

Helsinki City-Center, Skohan kulma, Keskuskatu 8, puh. 10 644

L. Brahenkatu 2, puh. 773 935 Helsinginkadun kulma

● L- Suksia joka käyttöön —

● L- Sukset valetuin muovipohjin vahvuudeltaan hickoryn veroiset — mutta samalla valmiiksi pohjavoidellut — ja voidellut useimmille pakkaskeleille.

LAMPINEN SUKSITEHDAS

Porvoo

— MAAN VANHIN TEHDAS ALALLAAN —

Suuren seikkailun synty

SANOTAAN, että Suomi on yhdistysten luvattu maa. Kun keskinäisessä kanssakäymisessämme huomaamme olevamme "resonanssissa" ajatustavoittamme toistemme kanssa niin on suorastaan ihme, ettemme jonkin ajan kuluttua huomaakin olevamme perustamassa omaa kerhoa, klubia klaania, koplaa tai aivan yhdistystä.

Tällä tavalla syntyi myös NUKAKA (= Nuottasaren Kauhukakarat) joskus ennen Helsingin Olympialaisia, jolloin 8 rasavilliä oululaista koulupoikaa muodostivat oman 'sisärenkaan', jonka yhtenä toimintamuotona oli retkeily. Aluksi retket suuntautuivat kotinurkille, sitten oululaisten tunturelle, Rokualle ja myöhemmin ihan Lappiin saakka. Monesti nuo retket muodostuivat kilpahiihdännäksi tai armottomaksi patikoinniksi vain pala vanikkaa ja muutama pala sokeria anorakin taskussa, poikia kun oltiin, suurinpiirtein samanikäisiä ja vielä ilman pätevää retkenjohtajaa. Mitään suurempaa haaveria ei retkillämme siltä sattunut, ellei nyt sitten oteta huomioon Huovis-Jaskan aivotäräystä Pyhätunturin Kolmosella ja Satulehon Aapin sääriluunmurtumaa Pookilla. Hyvällä onnella tai jonkinlaisen vaiston avulla vaaratilanteistakin selvittiin, sillä tunturisuuden käskyjä ei yksikään meistä siloin tuntenut. Pidimme kuitenkin sen huolen, ettemme lähteneet yksin tunturiin. Ehkä jo vähän kunnioitimme tunturei-ta, sekä pyrimme tutustumaan luontoon, mutta pahimman varalle emme osanneet varustautua ja monesti yliarvioimme kykymme. Itsevarmuutemme oli suuri, kun kaikki meni hyvin, mutta annas olla kun suksi sattui katkeamaan ja joutui jäätävässä tuulessa hiihtämään porukan perässä kämpille, niin tippa oli silmäkulmassa, itsevarmuus maanraossa ja äiti mielessä. Jokatapauksessa tämä yhtymä Nukaka ja sen retket sytyttivät ensimmäiset kiehiset jäsentensä sydämissä.

Aika kului. Tytöt ja tanssit astuivat kuvaan mukaan. Koulukin loppui ja opiskelu ammattiin alkoi. Nukaka hajosi ja kiehiset paloivat loppuun sytyttämättä vielä tulipuita. Pieni kipinä jäi kuitenkin muutamilla hehkumaan. Tarvittiin vain puhaltajaa, jotta nuotio syttyisi.

En tiedä, miten jäsen "Lunksi" (Leo Raatikainen) sen puhaltajar meistä ensimmäisenä löysi, minkä avulla hän sai nuotion lämmittämään. Hän löysi Tunturiladun. Muistan aina sen hetken, jolloin "Lunksi" tästä minulle silloin aivan tuntemattomasta yhdistyksestä kertoi. Hän oli viime näkemästä täysin muuttunut, vuosia kun oli kulunut viimelsestä tapaamisestamme. Parransänki pisti esiin leuasta, nimettömässä kimalteli kultarengas ja kuluneen anorakin taskun päällä oli salaperäinen suden kuva. "Lunksin" silmät kiiluivat kilpaa suden silmien kanssa ja katse oli suunnattu pohjoiseen vaikka hän seisoi odottamassa etelästä tulevaa pikajunaa Oulun asemalla. Kuulumisten jälkeen rupesin kyselemään siitä pitkäkielisestä sudesta, onko hän kenties tappanut hukan ja saanut paliskunnalta merkin muistoksi. "Lunksi" kertoi. Hän jutteli matalalla äänellä valloitetuista huipuista, pitkistä vaelluksista, kuntourheilusta, Tunturiladusta ja Lapin noidasta. Olin hiljaa ja ihmettelin. Siinä vasta kaveri! Eniten ihmettelin kuitenkin hänen esitystapaansa, sillä olisin pitänyt luonnollisena asiana, että hän olisi kertonut saavutuksistaan rinta pystyssä rehvastellen ja käyttäen sanontaa "..eihän tuo nyt mitään, eritoista se oli silloin, kun Vongoivassa..". Näin hän ei kuitenkaan tehnyt. Hän jopa jaksoi kuunnella mielenkiinnolla minun väritettyjä juttujani omista saavutuksistani ja antoi niille täyden tunnustuksen.

"Lunksi" oli siis ensimmäinen tapaamani tuntudisusi, ja tästä ensimmäisestä tapaamisesta onkin mieleeni muodostunut erittäin positiivinen käsitys yhdistyksestämme ja sen jäsenistä. Toinen tapaamani susi oli Lusikan Nikke, joka on aina valmis antamaan apuaan ja neuvojaan aloitteleville lapinreissulaisille. Huomasin, että jäsenten aaltopituus on melko tarkasti säädetty samalle jaksoluvulle. Poikkeuksia en näiden vuosien aikana ole tavannut. Käsitykseni syntymiseen eivät niinkään vaikuttaneet "Lunksin" pitkät vaellukset ja Niken valloitetut huiput vaan heidän vaatimattomuutensa, ystävällisyytensä, luonnonrakkautensa ja mielenkiintonsa kaikkeen sellaiseen, mikä liittyy Lappiin, sen luontoon ja asukkaisiin.

Haluan tässä vielä toistaa "Lunksin" sanat, jotka ovat jääneet mieleeni:

> "Jos omaat oikean tunturihengen, niin tule jäseneksi. Tuossa on sihteerin osoite. Huiput on helppo saavuttaa, mutta tunturihenki on jo toinen juttu!"

Tulin jäseneksi. Suuri seikkailu alkoi. Kairassa tapasin toisiakin jäseniä. Mukavia ihmisiä kaikki. Etsin oikeaa henkeä hiillokseni puhaltajaksi ja uskon sen löytäneeni, ainakin siltä tuntui, kun Oke Tuu:. hokkua ryyppäytti. Tulipuuni syttyivät ja palavat nyt tasaisella liekillä. Ja mikä hauskinta — tasaisella liekillä palavat myös tervakset Susikyrön naapurin, Murkupuljun tuvan takassa, jonka ympärillä loma-aikoina seikkailee lapinhullun suden kiiluvasilmäinen pesue, joka ulvoo pohjoiseen ja irvistelee kaakkoon, mistä herkkiin, karvaisiin korviin tahtoo kantautua urbanisoitumiseen viittaava agrikaatin puputus.

Järvellä tavataan

RAIMO LINNA

TUNTURILATU

Toimittanut Erkki Wiksten
Siilitie 1 A H:ki 80. Puh. 78 89 47
Paasipaino — Helsinki 1967

Johtasudet 1967

Tunturisudet

34 Elis Heijari, Kyminlinna, tunturisusi 75. Tunturikäyntejä 19 ,huippuja 50, joista 12 yli 1000 m. Ollut johtajana 9:llä eräretkellä ja 7:llä hiihtokurssilla sekä 300 km:n eräretkellä. Suomen Ladun Mestarimerkki v. 1958. Taitaa alppihiihdon. Nimimerkki E-Hel.

35 Pekka Järvinen, Hyvinkää, tunturisusi 406. Tunturikäyntejä 12, huippuja 52, eräretkiä 8. Ollut vetäjänä 6:lla eräretkellä. Kuntosuorituksena 550 km:n eräretki ja SL:n kultainen latumerkki. Tunturikerho Kuokjen puh.joht. ja talkoomies. Harrastusnäytteenä "Tunturikerhojen toimintasunnitelma".

36 Ilmari Karsikko, Helsinki, tunturisusi 458. Tunturikäyntejä 10, huippuja 32, eräretkiä 6. Ollut johtajana 3:lla eräretkellä. Kuntosuorituksia tallustellut 6 vuotena ja yhteinen km-määrä hipoo 12 000 km sekä 390 km:n susivaellus. Harrastusnäytteenä kaikilta retkiltä opus "Päiväkirjani kertomaa sanoin, kuvin ja leikkelein".

37 Veikko Kautto, Lahti, tunturisusi 318. Retkiä 16, eräretkiä 13, joista 11 kertaa vetäjänä. Hoidellut kuntoaan yli 10 vuotta. Huippuja 61, joista löytyy kymmenkunta yli 1000 m:n. Kehitellyt ja kokeillut rinkkapulkan, josta rakennusohjeet ja kokeilutulokset julkaistu Latulehdessä 1966. Rinkkapulkka on nähtävänä SL:ssa. Kokeilu jatkuu...

38 Aare Orhanen, Vaasa, tunturisusi 318. Tunturikäyntejä yli 20, huippuja 45. Osallistunut Saanan juhannusyön hiihtoon ja Saanan juoksuun hyvällä menestyksellä. Ahertanut Ykin sillan rakennuksella, Kiilopään padolla, Ykin sillan kyllästystalkoissa ja Susikyrön majan — ja saunan talkoissa. SL:n neuvottelukunnan jäsen. Nähty ja luettu painomusteen arvoisia vaelluspakinoita Latu- ja Tunturilatu-lehdissä.

39 Simo Ström, Helsinki, tunturisusi 334. Tunturikäyntejä 16, eräretkiä 7, johtajana 7 kertaa, huippuja 40. Kuntosuorituksia 8:na vuotena. Harastusnäytteenä Bilto — Halti retkiseloste, jota täydenteää mielenkiintoiset maaston korkeuserokaaviot. Latuneuvoja, päiväretkien johtaja, SL:n — ja Helsingin kaup. "opastetut retket" vetäjä. HL:n toimintavaliokunnan jäsen.

40 Veli Sunila, Helsinki, tunturisusi 243. Tunturikäyntejä 14, huippuja 30, joista yli 1000 m:n toistakymmentä, eräretkiä "sutena" ollessaan 7. Johdatellut retkiä Pohjois-Ruotsissa ja -Norjassa. Ahkera hiihtäjä ja kävelijä vuodesta toiseen. Harrastusnäytteenä kertomus "Eräretkeily Pohjois-Ruotsissa".

41 Jouko Tonteri, Tapiola, tunturisusi 383. Tunturikäyntejä 14, eräretkiä 8, vetäjänä 7 kertaa, v. 1961 340 km:n susivaellus, huippuja 51, joista korkein 2326 m. "Kuntokorkealla" on ollut ainakin 10 vuotta. Sää- ja lämpötilojen vaihdokset ovat 'susipoikaa" kiinnostaneet eräretkillään ja niinpä on harrastusnäytteenä taulukot ja selosteet Utsjoelta ja Saariselältä. Latuneuvoja.

N:o			
570	Hannu Airas K 8, H 21, E 8, Rj 5	Helsinki	
571	Aira Ala-Mäyry K 8, H 24, E 1	Tampere	
572	Mirja Annala K 8, H 15, E 5 ja 333 km:n susivaellus	Tampere	
573	Juhani Anteroinen K 9, H 15, E 9, Rj 4, Ks 3 v	Varkaus	
574	Asta Arkima K 5, H 21, E 4, Ks 4 v	Tapiola	
575	Vilho Arkima K 5, H 25, E 5, Rj 2, Ks 4 v	Tapiola	
576	Solveig Bäck K 22, H 19, E 7, Ks 10 v	Vaasa	
577	Viki Candè K 7, H 21, E 3, Rj 2	Tapiola	
578	Veijo Ehari K 8, H 35, E 2	Joensuu	
579	Paavo Finnilä K 20, H 13, E 7, Rj 2	Vaasa	
580	Alfons Grönberg K 7, H 12, E 3, Rj 3, Ks 10 v	Turku	
581	Reijo Haavisto K 5, H 12, E 1, Ks 3 v	Helsinki	
582	Arvo Halkonen K 8, H 30, E 7, Rj 7, Ks 13 v	Helsinki	
583	Hannu Hakala K 6, H 17, E 5, Rj 4	Tampere	
584	Eino Halinen K 5, H 20, E 4, kävelyn epävirallinen ME 169 km/vrk	Lieksa	
585	Pentti Hasu K 5, H 21, E 5, Rj 1	Jyväskylä	
586	Irma Hartikainen K 5, H 20, E 3, Ks 8 v, I lk:n hiihtäjä SHL	Jyväskylä	
587	Kalevi Hatanpää K 9, H 20, E 7, Rj 3	Tampere	
588	Anja Heiskanen K 9, H 19, E 8, Rj 5, Ks 15 v	Oulu	
589	Kauko Hulkkonen K 9, H 25, E 5, Rj 2, Ks 4 v	Kouvola	
590	Kaisa Hyvönen K 6, H 30, E 6, Ks 3 v, 340 km:n hiihtovaellus	Mikkeli	
591	Hilkka Häggblom K 6, H 18, E 2	Kokkola	
592	Eila Hämäläinen K 5, H 21, E 5, Ks 3 v, 300 km:n hiihtovaellus	Mikkeli	
593	Matti Innamaa K 7, H 16, E 5, Rj 4	Tampere	
594	Arvi Jakosuo K 5, H 25, E 2, Rj 2, Ks 11 v	Jyväskylä	
595	Martti Jääskeläinen K 10, H 15, E 4, Rj 4	Vaasa	
596	Eilo Kallio K 6, H 37, E 1, yli 400 km:n vaellus	Riihimäki	
597	Arto Kallio K 6, H 22, E 5, Rj 2, Ks 3 v	Helsinki	
598	Reijo Kananen K 8, H 15, E 8, Rj 5	Kilo	
599	Ahti Karilainen K 9, H 16, E 9, Rj 1, Ks 5 v	Lahti	
600	Pekka Karjalainen K 11, H 24, E 11, Rj 3, Ks 6 v	Kouvola	
601	Karl-Gustav Kekoni K 20, H 17, E 3, Rj 3	Vanha-Vaasa	
602	Paavo Kivinen K 3 + 1 v, H 10, E 25, Rj 20, Ks n. 2000 km/v	Hyvinkää	
603	Eero Koivumäki K 10, H 23, E 3, Rj 1	Helsinki	
604	Saara Koivunen K 7, H 16, E 4, Rj 1, Ks 20 v	Jyväskylä	
605	Inger Koivurinta K 5, H 12, E 2	Helsinki	
606	John Koivurinta K 20, H 22, E 8, Rj 5, Ks 3 v	Helsinki	
607	Hanna Korkiakoski K 7, H 20, E 6, Rj 2, Ks 3 v	Keuruu	
608	Helka Kostio K 5, H 10, E 1, Ks 3 v	Jyväskylä	
609	Martti Lahtinen K 9, H 25, E 4, Rj 4, Ks 3 v	Jyväskylä	
610	Reino Lahtinen K 9, H 10, E 5, Rj 3, Ks 5 v	Tapiola	
611	Eira Laiho K 6, H 25, E 1	Lahti	
612	Kalevi Laine K7, H 29, E 5, Rj 3, Ks 5 v	Helsinki	
613	Pentti Laine K 5, H 15, E 4, Ks 3 v	Turku	
614	Juho Lampinen K 5, H 15, E 1, Ks 4 v	Helsinki	
615	Juha Lappalainen K 6, H 20, E 4, Rj 2	Tampere	
616	Ilmari Laukkanen K 14, H 11, E 14, Rj 13, Ks 12 v	Kouvola	
617	Kaarlo Lavola K 25, H 30, E 6, Rj 4, Ks 6 v	Helsinki	
618	Pentti Lehtinen K 6, H 22, E 2, Rj 1	Helsinki	
619	Pertti Leinonen K 7, H 15, E 7, Ks 4 v	Kouvola	
620	Risto Leinonen K 6, H 19, E 6, Ks 3 v	Lahti	
621	Risto Lepistö K 5, H 10, E 3	Mikkeli	
622	Erkki Levy K 5, H 13, E 5, Rj 5, Ks 5 v	Jyväskylä	
623	Veikko L K 8, H		
624	Annikki K 7, H		
625	Kirsti L K 5, H		
626	Taisto L K 11, H		
627	Heikki K 5, H		
628	Väinö M K 5, H		
629	Veikko K 7, H		
630	Mauri M K 6, H		
631	Alpo M K 5, H		
632	Artturi K 8, H		
633	Maija-L K 5, H		
634	Marja-T K 5, H		
635	Lempi K 9, H		
636	Veli Nu K 12, H		
637	Bror-Ca K 9, H		
638	Tuovi K 9, H		
639	Pertti K 6, H		
640	Pertti K 6, H		
641	Anja P K 6, H		
642	Marjatt K 8, H		
643	Mirja P K 5, H		
644	Pirkko K 5, H		
645	Kimmo K 6, H		
646	Irja Py K 12, H		
647	Risto R K 8, H		
648	Lauri R K 8, H		
649	Heikki K 7, H		
650	Pentti K 10, H		
651	Erkki K 5, H		
652	Pentti K 28, H		
653	Leila R K 6, H		
654	Erkki K 5, H		
655	Aaro R K 8, H		
656	Lyyli S K 5, H		
657	Esko S K 7, H		
658	Elsa S K 8, H		
659	Lempi K 6, H		
660	Johann K 5, H		
661	Mauri K 5, H		
662	Esko T K 8, H		
663	Tuulik K 8, H		
664	Laura K 17,		
665	Ilse Tu K 5, H		
666	Arvi V K 7, H		
667	Soili V K 7, H		
668	Antero K 5, H		
669	Jouko K 8, H		
670	Taisto K 9, H		
671	Urho K 5, H		

K = K
H = H
E = E
Rj = R
Ks = K

1967

ipsanen	Varkaus
5, E 5, Ks 5 v	
Liukkonen	Kouvola
5, E 7, Ks 6 v	
uhela	Kouvola
5, E 1, Ks 4 v	
tjönen	Varkaus
50, E 6, Rj 6	
allat	Helsinki
5, E 3	
rtikainen	Tampere
5, E 4, Rj 1, Ks 6 v, 2400 km/v	
elko	Tuira
5, E 4, Rj 3	
ikelä	Hiekkaharju
4, E 6, Rj 3, 300 km:n vaellus	
ynen	Helsinki
5, E 1	
äättä	Varkaus
5, E 8, Rj 6	
a Määttä	Varkaus
4, E 5, Rj 1	
ttu Niemi	Tampere
5, E 4, Rj 1, Ks 5 v	
eminen	Jyväskylä
5, E 9, Rj 2	
ninen	Helsinki
100, E 10, Rj 12, 3 filmiä Lapista	
Norrgård	Karhula
5, E 1	
holm	Kellokoski
5, E 5, Rj 4	
sonen	Savonlinna
5, E 1, Ks yli 1600 km/v	
sanen	Jyväskylä
5, E 6	
anen	Hyvinkää
5, E 2, 315 km:n vaellus	
Palin	Helsinki
5, E 6, Rj 4, Ks 4 v	
rvikko	Pilkanmaa
5, E 2, Ks 3 v	
ispala	Tampere
5, E 3, Rj 1, Ks 5 v	
uonti	Kotka
5, E 3	
läinen	Helsinki
20, E 5, Rj 2	
rhönen	Helsinki
5, E 6, Rj 4	
rtikainen	Varkaus
5, E 8, Rj 7	
lasa	Kaukas
6, E 3, Rj 1	
ikonen	Lappeenranta
26, E 5, Rj 2	
patti	Kotka
5, E 1, Ks 3 v	
rsenborg	Kerava
35, E 28, Rj 18	
rsku	Posio
5, E 6, Rj 2	
ttanen	Jyväskylä
59, E 4	
ilä	Helsinki
2, E 4, Rj 3, Ks 6 v	
kinen	Kempele
5, E 5, Ks 15 v	
inne	Turku
5, E 4, Rj 2, Ks 4 v	
a	Kouvola
0, E 6, Ks 10 v	
rmölä	Kaukas
5, E 2	
Söderholm	Helsinki
5, E 2	
ni	Karhula
4, E 2, Rj 2	
inen	Savonlinna
9, E 5, Rj 3, Ks 4 v	
Tiainen	Savonlinna
1, E 4, Ks 4 v	
omaala	Oulu
17, E 8, Ks 5 v	
ila	Oulu
0, E 4	
onen	Jyväskylä
5, E 2	
rinen	Helsinki
0, E 4, Rj 3	
outilainen	Matinkylä
2, E 5, Rj 1, Ks 5 v	
orinen	Kokkola
0, E 4, Rj 2	
sorinen	Kokkola
5, E 7, Rj 4	
rio	Inkeroinen
3, E 1	

NNIT LAPISSA
PUT
RETKET
TKENJOHTAJANA
NTOSUORITUS/VUOTENA

Erämaan kasvot

Vienosti ujeltaen ajelee tuuli pieniä lumihiutaleita pitkin tunturin valkeata lakitasannetta. Kolme miestä katsoo ja kuuntelee pitkän tovin. Kukaan ei sano mitään. Siellä ylhäällä on vaikuttavan juhlavaa. Vihdoin yksi heistä kohottaa sauvaansa heilauttaen sitä alas kohti etäällä näkyviä joenuomaa: lähdetään. Kaarrellen lasketaan puhtaanvalkean lumen peittämä rinne. Pian ollaan alhaalla. Puita vilahtelee harvakseen sivuilla. Kohta niitä on enemmänkin, harvahkoa, vaihtelevasti ryhmittynyttä metsää. Pysähdytään. Aurinko lämmittää ja luo sinisiä puiden varjokuvia lumeen. Tulosuunnassa kohoaa tunturin valkea rinne taivasta kohti. Rinteessä kolme kapeata sinistä nauhaa: suksenladut. Ne jatkuvat tänne, lapinmetsään, missä tunturikoivu ruskottaa lumikoristeisena alarinteillä ja harmaat koukero-oksaiset kelot vuorottelevat luppoisten mäntyjen kanssa. Pieniä lintuja pyrähtelee hiljaa äännellen lähettyvillä. Kauempana tavoittaa katsojan silmä pienen valkoisen liikahduksen männyn tummanvihreitä helmaoksia vasten, toisen ja kolmannenkin: riekkoja.

Kulku suuntautuu alas kuruun, missä joki lirisyttelee latvavesiään jään „ja lumen peittämässä uomassaan. Joen soratöyräistä on joskus löytynyt kultaa. Sadunomainen maa. Kohdassa missä joki tekee polveilevaa uomaansa nopeammin virraten, solisee sen kristallinkirkas vesi vapaana jäästä ja lumesta. Mies polvistuu suksilleen ja haroo sormillaan ruskeita kiviä sorapohjalta. Yhdessä niistä on pieniä erikokoisia lämpimänkeltaisia pisteitä. Mitähän lienevät nuo himmeän hohtavat hiukkaset? Kivi jää anorakin taskuun muistoksi kultajoesta.

Sukset suhahtelevat taas luistavasti ladulla, jonka jotkut toiset ovat hiihtäneet. Kohta noustaan ylös edessäolevan tunturin kylkeä ja sieltä, läheltä lakea aukenee näkymä pitkään vlehättävännäköiseen tunturilaaksoon. Tummanvihreät männynlatvat ja niiden varjot kuvioivat auringoessa huikaisevan valkoisena loistavaa rinnettä. Tunturikoivun hento oksisto varjoineen piirtyy ohuena viivasommitelmana pehmeästi kaartuvalle pinnalle. Lumi sädehtii. Vastapäisen harjantéen jyrkkä rinne on aivan sininen. — Mutta tämä on myös jylhä maa. Länsnestäpäin liittuu tunturilaaksoon rakkainen kuru ‚kuin suunnattomalla veitsellä tunturiharjanteen poikki leikattu. Valtavia kulmikkaita lohkareita erottuu lumenpeittämillä jyrkillä rinteillä. On kuin sen kolkkoutta lisäisi muisto vuosien takaa, vainosajalta, kun oudot miehet kulkivat kurun läpi länteen, tuhomatkalla...

Sukset liukuvat loivaa myötälettä vanhan harmaan kämpän luota, joka jää taakse tunturin alarinteeseen kyhjöttämään. Miehet pitivät siinä hetken tupakkataukoa. Kohta ovat miehet jo kaukana mökiltä, ponnistellen yhä jyrkkenevää nousua, kuin pienet muurahaiset suuren valkean keon pinnalla. Pitkän ponnistelun jälkeen ovat nousut vihdoin takana. Tunturin laella puhaltaa vinha tuuli hiestyneitä kasvoja ja lieuttaa käsineitä sauvan päässä. On levähdettävä ennen laskua. Kauan ei voida kuitenkaan viipyä, tuuli on kylmä. Hiihtokengät työntyvät siteisiin. Silmät katsovat arvostellen alapuolella auringossa hohtelevaa rinnettä. Tasaista hankea, jolla liukan pehmeää lunta. Puita näkyy vasta tuolla kaukana, loivan harjanteen takana. Tumma hahmo lähtee huikaten, vilahtaa ohitse ja kiitää alas rinnettä tasaisesti silmissä pienentyen. Jälkeen jää suora kapea viiva, jolle miehen jo mentyä höytyilee ilmasta suksien nostattamaa lunta. Suora lasku on huima, mutta rinteen tasaisuus ja lumi hangella sekä aurinko tekevät siitä riemukkaan elämyksen hiihtäjälle.

Alhaalla metsäisessä laaksossa pysähdytään katsomaan vielä kerran tunturia. Valkoisena, rauhallisenylväänä sen suuri hahmo nousee siniselle taivaalle. Täällä on aivan liikkumattoman hiljaista. Hiihtäjän valtaa tunne että koko maailma on pysähtynyt. Tummien puiden takaa taivaan sinisyydestä katsoo tunturi kuin ystäävilisesti , hiljaa hymyillen. Hiihtäjän mielessä hahmottuu kuva, kuin kasvot, joiden piirteissä voi nähdä hiljaista rauhaa ja lempeyttä, mutta myös vakavaa karuutta, tai salaperäisyyttä ja jylhyyttä. Erämaan kasvot. — Ne säilyvät aina unohtumattomina mielessä sillä, joka kerran on ne nähnyt. Kun on lähtenyt, ne kutsuvat takaisin...

ERKKI AHOKANTO

Ulkoilu- ja retkeily-asuja mittojen mukaan kohtuullisilla hinnoilla

TERVETULOA!

Kisa-Asu

PAASIVUORENK. 3 HELSINKI 53 ☎ 76 86 47

"Susihuuto Ollille"

Olli Pesonen — Imatran ja sen ympäristön vireä ikäsusi — 60-vuotisrastilla 17. 10. 1967.

TUNTURILATULAISET tässä haluavat olla mukana kukittamassa Sinua, Olli —

Imatran Latu, jonka perustajajäsen olet ja yhä hoitelet puheenjohtajan nuijaa, on jo varmaan riimittänyt kiitokset onnentoivotuksensa — 22 vuoden ajalta — kuten tuon rakkaan yhdistyksesi vasakin, IMATRAN LAPINKAVIJÄT, joiden ladunavaajana olet vuosikymmenet huhkinut sen perustamisesta lähtien — v. 1951.

Me tunturivaeltajat olemme erikoisen iloisia siitä, että Saariselkä sai silloin vuonna 1953 imatralaisten uutteruuden tuloksena kaivatun tukikohdan Muorravaarakkajoen varteen — tuon mäilikkaan kelohirsikämpän saunoineen.

Monet ovat olleet ne kairojen vaelluspoppoot, joita olet taidokkaana vedellyt — ja monet me, jotka olemme avaamaasi latua sujuneet, tunnemme todella harrasta kiitollisuutta innostavasta esimerkistäsi — norjaa jatkoa ja luistavia latuja edelleen!

Tunturisusiterveisin! koko lauma — huuuuu!!!!!

Lappiin jouluiloa

Jo useina vuosina on Tunturiladun naistoimikunta kerännyt Lapin vähävaraisille vaate-, lelu- ja ruokapaketteja. Niinpä tulevanakin jouluna lähdetään liikkeelle samoissa merkeissä.

Mikäli Sinulla on sopivaa tavaraa Lappiin lähetettäväksi, niin pyydämme toimittamaan ne Suomen Latuun H:ki 13, Korkeavuorenkatu 25 31. 11. 1967 mennessä. Helsingistä kookkaimmat lähetykset noudetaan kotoa lauantaina 2. 12. -67 klo 13—17 välillä. Ilmoitukset Latuun puhelimella 63 40 64.

PAKKAUSTALKOOT
pidetään 3. 12. -67 klo 9.00 alkaen ns. Pauligin huvilassa Mechelininkatu 36 (oranssi viitoitus). Kahvipannu on kuumana kaiken päivää.

NAISTOIMIKUNTA

Paljon nähtävää poroerotuksessa

Lapin paliskunnan 2-päiväinen erotus oli Kiilopään aidalla. Aidassa käytettiin noin 1500 poroa, joista 400 teurastettiin. Ostajina olivat Sodankylän Osuuskauppa ja Poro ja Riista. Palkoista maksettiin 170—210 ja vaatimista 110—150 mk. Paikalla olleet turistit ja poromiehet saivat nähdä karhuperheen, emän ja kaksi poikasta. Karhut kävelivät pitkin tunturin rinnettä. Samalla joutsen kierteli porcaidan yläpuolella joikaten.

Jos itse tai ystäväsi haluaa liittyä Tunturiladun jäseneksi, voi asian hoitaa alla olevalla pikku lipukkeella, joka täytettynä lähetetään alla olevalla osoitteella.

LIITTYMISKAAVAKE

Haluan liittyä Tunturiladun jäseneksi

Nimi: .....

Osoite: .....

Ammatti: .....

Syntymäaika: .....

Päiväys: ..../.... 196...

Jäsenmaksu 5:— v.
Toiselta perheenjäs. 2:50:—
ja alle 16 v. 1:—.

.....
Allekirjoitus

TUNTURILATU Ry
Helsinki 13
Korkeavuorenkatu 25 A

Aaro Raappana kuollut

Perjantaina lokakuun 20. päivänä lähti viimeiseltä asentopaikaltaan Ivalosta ikuisille selkosille entinen nimismies, asioitsija ja ikäsusi Aaro Johannes Raappana.

Erä-Aaro oli syntynyt Pohjois-Pohjanmaalla ja vaeltanut koko ikänsä Lapissa tai sen tuntumassa. Ei ollut näin ollen ihme, että Lapin erämaat muodostuivat hänelle rakkaiksi ja muokkasivat hänestä todellisen erämaagentlemannin, ystävällisen ja auttavan ihmisen sekä taitavan ja kätevän oppaan. Raappana teki merkittävän työn Suomen Ladun hyväksi kiertäessään 1950-luvulla latuasiamiehenä eri puolilla Lappia sekä perustamalla Sodankylän Ladun ja Ivalon Latukerhon.

Tunturilatuun Erä-Aarolla oli erikoisen lämmin suhde. Lukuisten neuvojen ja ohjeiden lisäksi hän oli mukana käytännön töissä Sudenpesää ja turvekammeja sekä Porttikosken autiotupaa ja Ykin siltaa rakennettaessa. Hänen toimestaan Sodankylän latulaiset aikoinaan siirsivät Rajan kämpän Luirojärven toiselle rannalle ja samalle rannalle hän oli jo vuosia aikaisemmin rakentanut oman kämppänsä, jonka suojassa tuhannet retkeilijät ovat yönsä viettäneet.

Näistä ja lukemattomista muista ansioistaan hänet kutsuttiin Ikä-Sudeksi 1952 ja myönnettiin Suomen Ladun hopeinen ansioplaketti 1966.

Vielä viikkoa ennen kuolemaansa Aaro Raappana keskusteli Yki Pitkäsen kanssa ensi kesän sillanrakennussuunnitelmista. Kerran hän mainitsi vuodesta 1941 lähtien kuljettaneensa kaikilla talviretkillään leirivarusteensa ja tavaransa veturilla sekä olleensa yöt rakotulilla tuulen suojassa. Saariselän asentopaikkojen rakotulet ovat Aaron osalta hiipuneet hiillokselle, jonka hohteessa me muut vaeltajat vielä saamme lämmitellä ja muistella miellyttävää erämiestä, jonka elämässä Luonto oli kaikki kaikessa.

FRANS SAASTAMOINEN

Terveiset Morishveiltä!

Meitä oli täällä kaksi kahelia naista, jotka hiihdimme huhtikuun puolenvälin jälkeen matkan Patoniva — Kaldautshjärvi — Morishvein kammi — Apukasjärvi — Sevettijärvi. Matkaan meni 8 vrk. ja kilometrejä kertyi n. 160 poikkeamat mukaanluettuina.

Keli oli hyvä kahta viimeistä päivää lukuunottamatta, mutta sää pysyi pakkaslukemilla ja öisin melko korkeillakin. Tuulikin puhalteli pohjoisen nurkilta ja lunta pyrytteli välin kovassakin tahdissa joka päivä. Yökortteerit kun olivat vielä vähän hataranlaiset ja puu heikosti palavaa niin eipä siellä hiki pintaa nuoleskellut.

Mekin kokeilimme Piiroisen kokeilemaa veturia, lasten muoviahkiota. Hyväksi havaitsimme niissä olosuhteissa, jotka silloin vallitsivat. Joissakin toisissa olosuhteissa se kaipaa hieman parannusta. Eipä olleet olkapäät kipeät retken jälkeen ja koko matkan ajan oli ihanan kevyt hiihtää.

Asiana tässä olisi Morishvein kammin kunto. Se kaipaisi vähän turpeita entisten lisäksi, sillä siinä on vähän liian paljon tullut ikkunoita, varsinkin katon rajaan. Mikäli eräretkiporukoita on lähdössä sinne päin, ottaisivat tämän huomioon ja varaisivat päivän sen kunnostamista varten.

Terveisin

ALMA LAPPETELÄINEN

Raattamassa unelmoitiin Grenoblesta

Olympiavalmennettavien kokoontuminen oli Raattaman Vuontispirtillä. Ensimmäisinä olivat paikalla miehistä Väinö Huhtala ja Kalevi Laurila sekä naisista Irma Hartikainen.

Valmennuksesta vastasivat Raattaman leirillä päävalmentaja Veli Saarinen sekä hänen apunaan Väinö Eskelinen.

Yhteishenki leirillä oli erinomainen. Grenoblen maisemat kuulteleval kaikkien mielessä.

TUNTURIKERHO KUOKTEN PERUSTAMINEN

Toimiessani joitakin vuosia sihteerinä paikallisessa latuyhdistyksessä yritin useaan otteeseen saada tunturikerhotoimintaa alulle yhdistyksen alaosastona siinä kuitenkaan onnistumatta. Hyvinkäällä ja sen ympäristössä etenkin Rajamäellä on useita innokkaita lapinkävijöitä ja heidän kanssaan tuli usein tunturikerhon perustaminen puheeksi vanhojen lapinkävijöiden yhteen vetämiseksi ja nuorempien mukaan saamiseksi tunturiretkeilyn piiriin.

Pidimme neuvotteluja Hyvinkäällä ja sen ympäristössä olevien lapinkävijöiden kesken ja tässä vaiheessa otimme myös yhteyttä Tunturiladun johtokunnan jäseniin asian johdosta, ja heidän neuvojensa ja ohjeidensa mukaan aloimme toteuttaa Tunturikerhon perustamista, jonka toiminta-alueeksi tulisi Hyvinkään kaupunki ympäristöineen ja se tulisi toimimaan suoraan Tunturiladun alaisena, koska paikallisen latuyhdistyksen toiminta-alueeseen kuuluu ainoastaan Hyvinkään kaupunki. Tämän jälkeen kirjoittimme jonkun kerran Tunturikerhon perustamisesta paikkakunnan sanomalehdissä ja kun sitten kerhomme perustava kokous alkoi, oli tilaisuuteen saapunut Lapinharrastajia Hyvinkään lisäksi Rajamäeltä, Riihimäeltä, Jokelasta, Ridasjärveltä ja Mutilasta yhteensä 30 henkeä kokouspaikan syrjäisestä sijainnista huolimatta.

KERHON TOIMINTA-PERIAATTEET

Kerhon jäsenyys edellyttää Tunturiladun jäsenyyttä ja kerho toimittaa tarvittavat henkilötiedot jäseniksi pyrkijöistä Tunturilatuun, joka puolestaan hoitaa jäsenmaksujen perinnän. Kerho ei kanna jäseniltään omaa jäsenmaksua, vaan kaikki kerhon toimintaan osallistuvat maksavat omat kulunsa. Tämä koskee kerhon toiminta-aluetta, sekä Lappiin tehtäviä vaellusmatkoja. Kun joudumme maksamaan korvausta esim. retken tukikohdaksi varatusta majasta ja saunasta keräämme osanottajien kesken kolehdin, tai järjestämme pikku arpajaiset kulujen peittämiseksi. Tämä käytäntö on osoittautunut erittäin käyttökelpoiseksi. Kun lisäksi mainostamme, että Tunturikerhon järjestämille retkille ja kaikkiin muihinkin tilaisuuksiin voi osallistua kuka tahansa asiasta kiinnostunut, eikä kerhon jäsenyys ole tilaisuuksiin osallistumisen ehtona. Tämä on luonut kerhomme toiminnalle varsin myönteisen ilmapiirin paikkakunnallamme, koska joidenkin mielestä näyttää olevan arvoitus miten kerhotoiminta yleensä on mahdollista ilman jäsenmaksuja.

HIIHTO- JA LATURETKET

Koska kerhomme toiminta-ala on verrattain laaja, pyrimme järjestämään hiihtoretkiä etupäässä Hyvinkäältä käsin niille paikkakunnille vuoronperään missä kerhomme jäseniä asuu. Paikalliset jäsenet puolestaan järjestävät retkiläisille tukikohdan jostain majalta ruokailu- ja lepotaukoa varten. Samanlaisia retkiä on tarkoitus suunnata myöskin sellaisille paikkakunnille, missä Tunturikerhotoimintaa ei vielä ole.

Koska Hyvinkää on Seitsemän Veljeksen- ja Monninhiihtojen lähtöpaikka, jotka kumpikin ovat noin 60—70 km pituisia ei kerhomme ainakaan tässä vaiheessa ole suunnitellut näin pitkien laturetkien järjestämistä. Sen sijaan edellä mainittuihin laturetkiin pyrimme osallistumaan omalla joukkueella.

KÄVELY- JA POLKURETKET

Jo traditioksi tulleita polkuretkiä järjestetään toiminta-alueellamme vuosittain useita. Niihin pyrimme osallistumaan aina omalla joukkueella. Kerho ei katso aiheelliseksi ainakaan tässä vaiheessa lisätä omalta osaltaan pitempien polkuretkien lukumäärää, sillä se vain hajottaisi ja vähentäisi jo tutuksi tulleiden retkien osanottajamääriä.

Alustavasti olemme kuitenkin kaavailleet oikeata kuntokokeiluvaellusta, joka järjestetään syksyllä Seitsemän Veljeksen vaellusreitillä ilman ruokailuasemia välillä Hyvinkää — Helsinki ja reitin pituus 60—70 km. Tästä vaelluksesta muodostuu pakostakin niin raskas, että sen osanottajamäärä jää varsin pieneksi. Kokemus sitten näyttää onko aiheellista tämäntapaisia vaelluksia vastaisuudessa järjestää.

POLKUPYÖRÄ- JA SUUNNISTUSRETKET

Järjestimme aikukesästä pari yhdistettyä polkupyörä- ja suunnistusretkeä ja ne onnistuivat osanottajien mielestä erittäin hyvin. Kummallakin kerralla varasimme vajaan 20 km päähän Hyvinkäältä tukikohdan, jonne ajoimme pyörillä. Tukikohdasta käsin valmistimme etukäteen suunnistusradat. Mukana oli sekä vanhoja suunnistajia, että ensikertalaisia ja kaikki olivat suunnistusharjoituksen järjestämiseen erittäin tyytyväisiä. Järjestimme ensikertalaisten mukaan aina suunnistustaitoisen henkilön, joka opasti heille kartan- ja kompassin käyttöä rastien etsinnässä ja tämä osoittautui onnistuneeksi toimenpiteeksi. Suunnistuksen jälkeen oli tilaisuus saunomiseen ja uintiin, jonka jälkeen juotiin yhteiset kahvit ja suunniteltiin uusia retkiä.

LAPIN VAELLUKSET

Tunturikerhojen toiminnan päätavoitteena on tunturiretkeilyharrastuksen edistäminen toiminta-alueellaan. Tämän toteuttamiseksi pitäisi kerhojen järjestää eräretkiä ja vaellusmatkoja Lappiin kesällä ja talvella. Vaelluksilla mukana olleista kouliintuu vuorostaan uusia "vetäjiä" seuraaville vaellusmatkoille. Kerhon omaloitteisesti järjestetyt vaellukset edellyttävät osanottajilta paljon yhteistoimintaa retkeä valmisteltaessa. Osanottajien lukumäärään nähden sääntönä lienee pidettävä, mitä vaikeampi vaellus sitä pienempi ryhmä. Jos kyseessä on niinkin pitkä vaellus, kuin kerhomme 1—26. 7. 1967 järjestämä (retkiselostus seuraa mukana) lienee 3—6 henkilön vaellusryhmä paras mahdollinen. Ryhmämme kaikki jäsenet olivat vanhoja Lapinkävijöitä, mutta siitä huolimatta suunnitelman läpivieminen oli verrattain raskas suoritus. Yleensä vaelluksille pitäisi saada ensikertalaisia mukaan ja retkien suunnittelussa huomioitava ryhmien suuruus ja osanottajien pohjakunto. Lisäksi pitäisi kaikki ryhmän jäsenet viimeistään vaelluksen aikana opettaa lukemaan karttaa ja käyttämään kompassia, sillä jokainen osanottaja tuntee vaelluksen paremmin omakseen joutuessaan henkilökohtaisesti vastuuseen paikan- ja suunnan määrittelyssä. Varsinkin pitemmillä vaelluksilla pitäisi kaikkien ryhmänjäsenten olla ainakin tyydyttävästi suunnistustaitoisia jo oman turvallisuutensakin vuoksi. On myös mahdollista, että juuri suunnistustaitoinen henkilö sairastuu tai joutuu tapaturman uhriksi tuottaa pikainen avunsaanti silloin vaikeuksia, ellei terveet jäsenet omaa suunnistustaitoa.

Kesäisillä vaelluksilla pitäisi kokeilla erilaisia leiriytymistapoja talvivaelluksia silmälläpitäen. Vaikka ryhmällä olisikin telat käytettävissään, niin siitä huolimatta on syytä joskus esim. sateella rakentaa asennolle laavu yöpymistä varten, vaikkapa mukana olevista muovikelmuista ja viritellä vielä rakotulet laavun eteen. Silloin ryhmän kaikki jäsenet oppivat henkilökohtaisesti leiriytymään erilaisissa olosuhteissa. Talvivaelluksilla voi joskus sattua tositilanteita, jolloin retkeilijä joutuu pakostakin yöpymään taivasalla, mutta jos silloin pystyy rakentamaan asennolleen havulaavun ja rakotulet, voi se pelastaa retkeilijän kohtalokkailta seuraamuksilta. Koska nimenomaan nuorten retkeilijöiden joukossa on sellaisia, joilla eräitaidon suhteen on paljon opittavaa tulee Tunturikerhon toiminnassaan erikoisesti valistaa heidän retkitietouttaan ja hyvien tapojen merkitystä.

ALUEELLE LAAVUJEN KERHON TOIMINTA-RAKENTAMINEN

Kerhomme toimintasuunnitelmiin kuuluu muutamien laavujen rakentaminen toiminta-alueellemme. Ne on tarkoitus rakentaa samaan tapaan, kuin Samin laavu Rajamäen ja Nurmijärven välillä Seitsemän Veljeksen ulkoilureitillä. Laavujen rakentaminen edellyttää kuitenkin maanomistajien lupaa, mutta uskomme heidän suhtautuvan myönteisesti suunnitelmaamme. Laavut on tarkoitus rakentaa syrjäisille metsäalueille, missä on hyvät hiihto- ja retkeilymahdollisuudet eikä hiihtomajoja ole läheisyydessä. Silloin niitä sulan maan aikana voidaan käyttää patikkaretkien tukikohtana ja vastaavasti talvella hiihtolenkkien etappina. Etenkin talvella hyviin hiihtomaisemiin rakennetut laavut, joissa olisi vielä kahvinkeittomahdollisuus, vetäisi paljon retkeilijöitä puoleensa. Kun lisäksi johdetaan kunnolliset hiihtolatu kulkemaan niiden kautta, saa tunturikerho siitä jatkuvaa mainosta toiminnalleen.

RETKEILYVÄLINE-NÄYTTELY

Kerhossamme olemme alustavasti neuvotelleet retkeilyvälinenäyttelyn järjestämisestä Hyvinkäällä ja mahdollisesti myös muillakin paikkakunnilla toiminta-alueellamme. Tarkoitus on järjestää urheiluliikkeiden näyteikkunoihin erilaisia retkeilyvarusteita ja -välineitä esittävä näyttely, jossa olisi mukana Tunturiladun toimintaa käsittävää tietoutta.

SISÄINEN KERHOTOIMINTA

Tunturikerhojen tulisi omalla toiminta-alueellaan lisätä jäsenkuntansa Lapintietoutta ja eräitaidon kehittämistä sisäisellä kerhotoiminnalla. Käytännöllisesti katsoen minne Tunturikerho perustetaan on mahdollisuus saada eri alojen edustajia luennoimaan kerhoiltoihin ja esittelemään oman alansa asioita. Aiheitahan olisi paljonkin, mutta joitakin mainitakseni kuten esim.

- Kotimaiset jalokivet
- Suunnistus ja kartanluku
- Ensiapu
- Jalkojen hoito
- Retkivarusteet ja -muona
- Valokuvaus
- Leiriytymismuodot kesällä ja talvella
- Erilaiset propagandatilaisuudet, joihin saa mm filmejä Tunturiladusta
- Tutustuminen suunniteltuihin vaellusreitteihin kuten kasvistoon, eläimistöön, historiaan, kalapaikkoihin, näköalapaikkoihin jne.

Kerhotoiminnasta saatuja kokemuksia tulisi mahdollisimman tehokkaasti käyttää hyväksi eri kerhojen kesken.

PEKKA JÄRVINEN

Pätkittäin

TULEVIA LATURETKIÄ suunnitellessamme hiihdämme tietysti kukin oman paikkakuntamme laturetken ja kuntokokeena ennen Lappiin lähtöä osallistumme susijoukolla Pirkanhiihdon tosi suureen seikkailuun, (90 km) Tämänhetkisten tietojen mukaan hiihto suoritetaan 25/2-68. Ilmoittautumiset Latuun kolmeviikkoa ennen hiihtoa josta aikanaan lähemmät tiedot ilmoittautuneille.

* * *

HYVINKÄÄN Tunturikerho KUOKTE kutsuu Tunturilatulaiset viikonloppuretkelle Hyvinkään tunnetuille hiihtomaastoille tulevan talven aikana. Ajankohdasta tuonnempana Suomen Ladun lehdessä.

* * *

SUOMEN LADUN X valtakunnallisilla leiripäivillä vaelluskilpailun kuumaan sarjaan osallistuneen Tunturiladun voitokkaan joukkueen kokoonpano oli seuraava: Partion johtajana TAIMO STIGELL Tampereelta, SALME NEUVONEN ja ERKKI KORKEILA Helsingistä.

Kuten Suomen Ladun lehdessä jo mainittiin osallistui vaelluskilpailun kuumaan sarjaan kaksikymmentä joukkuetta joista TL:dun joukkue peri voiton. Kerrottakoon että mukana olleet partiomme jäsenet ovat jo useina vuosina osallistuneet innolla vaelluskilpailuihin hyvällä menestyksellä.

Tunturiladun johtokunta haluaa näin lausua parhaat kiitoksensa joukkueen ansiokkaille jäsenille.

* * *

JAM-JAM LAMPEN on toiminut Tunturilatu ry:n varapuheenjohtajana Jussi Laguksen kuoleman jälkeen.

